

[Elgaard.]

Ordet, et Spørgsmaal til Det radikale Venstre med Hensyn til den Udvikling, der erhvervsmæssigt er sket inden for det danske Samfund gennem de Aar, vi har haft Valutarestriktionerne, hvorigennem der er ydet en betydelig Støtte til visse Dele af dansk Erhvervsliv, dansk Hjemmeindustri. Jeg spurgte Det radikale Venstre, om man ikke inden for dette Parti nærrede nogen Betænkelighed ved denne Udvikling, om man ikke frygtede for, at vi, naar vi skulde til at arbejde under andre Vilkaar ude i den store Verden, vilde faa Vanskeligheder paa visse Omraader af meget betydelig Art. De radikale Ministre saavel som de radikale Talere har alle kunnet tie. Det er muligt, man hverken har hørt eller læst Spørgsmaalet, og derfor stiller jeg det igen.

Jeg hørte med Interesse den højtærede Finansministers Udtalelse til mig angaaende Problemet Skattetrykket i Danmark sammenlignet bl. a. med de øvrige skandinaviske Lande. Jeg er ikke ved den højtærede Finansministers Udtalelser blevet overbevist om, at Danmark i dette Tilfælde skulde være gunstigt stillet, og jeg mener, det har nogen Værdi at faa Rede paa, hvorledes det paa dette Omraade forholder sig over for disse Lande. Den højtærede Minister sagde, at jeg ved mine egne Tal vedrørende Indkomster i 1903 og Skatter i 1903 og tilsvarende Opgørelser for de seneste Aar havde vist, at Skattetrykket faktisk var mindre nu end i 1903, idet det Beløb, der blev tilbage pr. Indbygger, naar Skatten var betalt, var større nu end i 1903.

Jeg vil gerne over for Ministerens Udtalelser vedrørende dette Forhold sige, at jeg under ingen Omstændigheder kan anerkende, at man kan drage denne Slutning af disse Tal. Jeg synes egentlig, det er en helt umulig Paastand. For det første er der vist ingen, der vil bestride, at den Indbygger i Danmark, der i 1903 havde 328 Kr., kunde naa adskilligt videre med disse Penge alle Forhold taget i Betragtning end den Indbygger, der i Dag har 383 Kr. under de Vilkaar, den danske Befolkning lever under nu. Det er det første. Men det andet er — nu har vi jo paa andre Omraader været inde paa Procentopgørelser —, at Skatten i 1903 ikke var mere end omkring 12 pCt. af den beregnede Skatteindkomst, medens den nu er noget over 20 pCt. af den beregnede Indkomst. Hvis Regeringen derfor vil hævde, at den danske Befolkning skatte-mæssigt set er gunstigt stillet i Sammenligning med Forholdet i 1903 eller lige saa gunstigt stillet, synes jeg, det er en helt

forkert Paastand, som det sikkert ikke vil være muligt at opretholde.

Desuden ønsker jeg at sige til den højtærede Finansminister, at han jo ikke kan være i Tvivl om, at det nye Skattesystem, der blev indført i 1903, ikke dengang hverken fra Skatteydernes eller fra Ligningsmyndighedernes Side var udviklet i den Grad, som det nu er, og endvidere eksisterede der ikke i 1903 Regnskabsføring — som er Grundlaget for rigtig Selvangivelse — i den Udstrækning, som nu. Alene af den Grund nærer jeg ingen Tvivl om, at min Opfattelse af Forholdet mellem Skattetrykket dengang og Skattetrykket nu er den rigtige.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Skat-ternes Størrelse her og i de øvrige nordiske Lande hørte jeg med Interesse paa den højtærede Finansministers Tal, som var: i Danmark en Statsskat paa 126 Kr. pr. Indbygger og i Norge og Sverige en Statsskat paa 133 Kr. Nu er Forskellen for det første ikke stor, men for det andet finder jeg, at denne Bevisførelse er saa ensidig, at man ikke kan nøjes med den; for at kunne vurdere, hvad disse Beløb betyder for Skatteyderne i de forskellige Lande, er det nødvendigt at være klar over, i hvilket Forhold de staar til Befolkningens Skatteevne. Før der foreligger noget saadant, vil det være ganske værdiløst at manøvrere med disse 3 Tal.

Dernæst har jeg nogle Bemærkninger til Socialdemokratiets ærede Ordfører. Den ærede Ordfører svang Krabasken over Venstre i Gaar, gjorde det baade billedligt med Hensyn til fortidsbibelske Begivenheder og gjorde det egentlig ogsaa billedligt med Hensyn til Dyreverdenen, idet det ærede Medlem fandt Anledning til at sige til Venstre, at vi i et bestemt Tilfælde vaskede vore Hænder i Kul — jeg har altid troet, det var en fysisk Umulighed at vaske sig i Kul, men det er nu en Biting —, og i et andet Tilfælde talte den ærede Ordfører om nogle smaa Foxterrier af liberal Opfattelse, der for ham i Benene. Det ærede Medlem har aabenbart endnu ikke opdaget, at det er ikke alene i den danske Folketingssal, der er nogle unge Medlemmer, som taler om friere Forhold Nationerne imellem, men at det er et Emne, som i høj Grad beskæftiger Statsmændene, naar de mødes i Genève, et Spørgsmaal, der beskæftiger ledende europæiske Politikere, navnlig i England, Frankrig og Amerika; og det er jo dog ikke udelukket, at de Vilkaar, hvorunder de forskellige Landes Befolkninger er kommet til at leve i denne Planøkonomiens Tidsalder,